

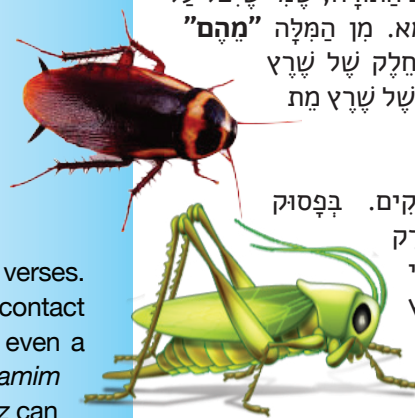
סדר מועד | מסכת חגיגה י"א-י"ז | שבת פרשת ויקהל | י"ט-כ"ה אדר א' תשפ"ב (20-26 Feb.)
Seder Moed | Masechet Chagigah 11-17 | Shabbat Parashat VaYakhel | 19-25 Adar | (Feb. 20-26)**Daf 11: A PERSON WHO BECAME RITUALLY IMPURE
THROUGH CONTACT WITH CREEPING CREATURES**

דף י"א: הנטמא משרץ

There are eight *sheratzim* (creeping creatures) that impart *tum'ah* (ritual impurity) onto whoever touches them. It is written in *Sefer VaYikra* (Leviticus 11:31): **"Whoever touches them when they are dead will be unclean."** Anyone who touches "*bahem*" (them), *sheratzim*, will become *tameh*. From the word "*bahem*," we learn that only a complete, intact *sheretz* imparts *tum'ah*. For instance, if someone says: "I touched a car," we understand that that person touched a completely intact car — and not solely the detached door of a car.

Yet, another verse states that if someone falls [on a portion] "*me'hem*" (from them, the *sheratzim*) becomes *tameh*. From the word "*me'hem*" we understand that even if someone touches part of a *sheretz*, they become *tameh*. For instance, if the tail of a dead *sheretz* was cut off, whoever touched the tail would become *tameh*.

At first glance, there seems to be a contradiction between these two verses. In one verse it states that a person only becomes *tameh* through contact with a full-bodied *sheretz*, and in the second verse it states that even a portion of a *sheretz* imparts *tum'ah*. Regarding this matter, the *chachamim* said that the intention of the Torah was to teach that part of a *sheretz* can impart *tum'ah* if that portion is as large as the smallest full *sheretz*. The *chachamim* researched the matter and found that there is a *sheretz* called "*chomet*" (sand lizard), which in infancy is the size of a lentil. **On this basis, the *chachamim* ruled: A person who touches a portion of a *sheretz* the size of a "lentil" becomes *tameh*.**

ישנם שמונה שרצים שהנוגעים בהם נטמא. כך כתוב בספר ויקרא: **"כל הנוגע בהם במתם יטמא"**. כל מי שנוגע "בהם" בשרצים, נהיה טמא. מן המלה "בהם" אנו מבינים, כי רק שרץ שלם מטמא. למשל, אם מישהו אומר "נגעתי במכונית", אֲנִחנו מבינים שהוא נגע במכונית שלמה, ולא בדלת מפרקת של מכונית.

מצד שני, בפסוק נוסף אומרת התורה, שמי שיפיל על "מהם" מהשרצים, נהיה טמא. מן המלה "מהם" מבינים, כי גם אם נוגעים בחלק של שרץ כבר נטמאים, למשל, אם זנב של שרץ מת נחתך, מי שנוגע בו נטמא.

לכאורה יש סתירה בפסוקים. בפסוק אחד כתוב שנטמאים רק משרץ שלם, ובפסוק השני כתוב, שגם מחלק של שרץ נטמאים. על כך אמרו חכמים: פונת התורה היא, שחלק משרץ מטמא, אם החלק הזה הוא בגדל של השרץ הכי קטן. חפשו חכמים ומצאו, כי יש שרץ בשם "חמט", שכשהוא תנוק הוא בגדל של "עדשה". מכאן הורו חכמים הלכה: הנוגע בחלק של שרץ בגדל של "עדשה" – נהיה טמא.

**Daf 12: THE ACT OF CREATION
AND THE DESIGN OF THE DIVINE CHARIOT**דף י"ב: "מעשה בראשית"
ו"מעשה מרכבה"

In the second *perek* (chapter) of *Masechet Chagigah*, we learn about "*Ma'aseh Breisheet*" (work of creation) and about "*Ma'aseh Merkavah*" (episode of the Divine Chariot).

"*Ma'aseh Breisheet*" deals with the creation of the world, celestial beings, and astrological constellations formed during the six days of creation.

"*Ma'aseh Merkavah*," found in the beginning of the Book of Ezekiel, deals with profound and sublime topics and includes hidden secrets.

בפרק שני של מסכת חגיגה לומדים על "מעשה בראשית" ועל "מעשה מרכבה".

"מעשה בראשית" – עוסק בבריאת העולם, הכוכבים והמזלות שנגבראו בששת ימי בראשית.

"מעשה מרכבה" – הם דברים עמוקים ונשגבים שיש בהם סודות נסתרים, והם כתובים בתחלת ספר יחזקאל.

Check out
page 5
to learn about
the Presidents
of Israel

Daf 13: THE SPECIAL ANGEL IN THE SKY

There is a special angel in Heaven whose responsibility it is to accept the praises which *Am Yisrael* bestows upon God during prayer. Examples of this glorification are **"Amen, Y'hei Shmei rabbah mevorach"** (Amen, May His great Name be blessed) recited during the *"kaddish,"* and **"Barukh HaShem HaMevorach l'olam va'ed"** (Blessed is God, Who is blessed for all eternity), the congregational response to the Chazzan's recitation of **"Barchu et HaShem HaMevorach"** (Bless God, Who is blessed).

The *chachamim* ascribed such importance to the recitation of **"Amen, Y'hei Shmei rabbah mevorach"** that they stated whoever recites that phrase wholeheartedly, with undivided *kavanah* (devoted intention), merits having all the negative edicts decreed against them torn up and nullified.

The meaning of the prayer **"Amen, Y'hei Shmei rabbah mevorach l'olam u'l'olmei olmaya,"** is **"Amen"** to the Chazzan's declaration that God's name will be glorified and sanctified. After that affirmation, we add **"Y'hei Shmei rabbah mevorach,"** meaning God's great name will be eternally blessed.

דף י"ג: המלאך המיוחד שבשמים

יש בשמים מלאך מיוחד שתפקידו לקבל את השבחים ששם ישראל מעלה על הקב"ה בעת התפלה. השבחים הללו הם, למשל, **"אמן, יהא שמויה רבא מברך"** שאומרים ב"קדיש", ו"ברוך ה' המברך לעולם ועד" שעונים כשהחזן אומר **"ברכו את ה' המברך"**.

חכמים החשיבו כל כך את אמירת **"אמן יהא שמויה רבא"**, עד שהם אמרו, כי מי שאומר זאת בכונה גמורה, מכל הלב, זוכה שכל הגזרות הרעות שנגזרו עליו - קרעו ויתבטלו.

פירוש התפילה **"אמן, יהא שמויה רבא מברך לעולם ולעלמי עלמא"** הוא כך - **"אמן"** - על מה שהחזן אמר, שיתגדל ויתקדש שמו של הקב"ה. ואחר כך אנו מוסיפים, **"יהא שמויה רבא..."** - יהיה שמו הגדול של הקב"ה מברך לעולם ולעלמי עולמים.

Daf 14: SIX HUNDRED ORDERS OF MISHNAH

What in essence is **"Mishnah"**? **"Mishnah"** comes from the word **"shoneh,"** meaning repeat. Since the acceptance of the Torah, *halachot* and *dinim* in the *Torah she'be'al peh* (oral law) were learned and continued to be taught from generation to generation. The Talmud teaches that the *Torah she'be'al peh* handed down to Moshe Rabbeinu consisted of 600 orders of *Mishnah* (and some say 700). In those numerous *mishnayot*, Torah verses and their interpretations were taught, along with the *halachot* that were deduced from those interpretations.

In the days of **Hillel, the Elder**, who lived approximately 100 years before the destruction of the Second *Beit HaMikdash*, the *chachamim* organized the *halachot* into **six orders of Mishnah**. This classification included only the *halachot* and not the Torah verses from which those *halachot* were deduced. They did this so that Torah would not be forgotten from Israel. During that time, the *mishnayot* had not yet been written down. Later, **Rabbi Yehudah HaNasi** gathered all the sages of Israel and, working together, they edited the *mishnayot* into one unified version that everyone would learn. **Rabbi Yehudah HaNasi** also divided the *mishnayot* into *masechtot* (tractates) and individual *mishnayot*.

דף י"ד: שש מאות סדרי משנה

מה היא בעצם **"משנה"**? - **"משנה"** - מלשון שונה, חוזר. מאז קבלת התורה היו לומדים את ההלכות והדינים שבתורה שבועל פה ומלמדים אותם מדור לדור. התלמוד מלמדנו שהתורה שבועל פה שנמסרה למשה רבנו כללה שש מאות סדרי משנה (ויש אומרים שבע מאות). במשניות הלל היו לומדים את הפסוקים עם הדרשות שלהם ועם ההלכות שלומדים מן הדרשות.

בימיו של התנא הלל הזקן, שחי במאה שנים לפני חורבן בית המקדש השני, כדי שלא תשתכח התורה מ ישראל, חכמים סדרו את ההלכות בששה סדרי משנה. רק הלכות, בלי הפסוקים והדרשות שממנה דורשים את ההלכות. בתקופה זו עדין לא כתבו את המשניות. לאחר מכן רבי יהודה הנשיא אסף את כל חכמי ישראל, ובעבודה משותפת נערכו המשניות בנסח אחד שכלם ילמדו בו. רבי יהודה הנשיא גם חלק אותן למסכתות, לפסקים ולמשניות.

Daf 15: WHY DID RABBI YEHUDAH HANASI CRY?

Elisha ben Abuyah was an exceptional Torah scholar. However, after some time he became evil and committed *aveirot* (transgressions). The Talmud relates a remarkable incident involving Elisha ben Abuyah.

Rabbi Yehudah HaNasi, editor of the *Mishnah*, was phenomenally wealthy and was accustomed to distributing a significant amount of *tzedakah* to the needy. Once, a needy woman approached him and asked for financial assistance. Rabbi Yehudah HaNasi asked the woman: "Who are you?" She replied: "I am the daughter of Elisha ben Abuyah." The woman feared Rabbi Yehudah HaNasi would not give her *tzedakah* because she was the daughter of Elisha the wicked. So, she added this plea: "Please, remember the Torah he [my father] learned, and not the evil deeds he perpetrated later on."

Fire immediately rained down from Heaven and grazed the edge of the bench on which Rabbi Yehudah HaNasi sat, as an indication of the tremendous significance the Torah learned by Elisha ben Abuyah. **Rabbi Yehudah HaNasi** cried and said: "If the Heavens ascribe such enormous importance even to the Torah learning of a person who became evil, that demonstrates the great significance ascribed to the Torah learning of every single Jew."

דף ט"ו: מדוע בכה רבי יהודה הנשיא?

אלישע בן אבוייה היה תלמיד חכם גדול, אך כעבר זמן מה הוא נהיה רשע ועבר עבירות. התלמוד מספר מעשה מופלא על אלישע בן אבוייה.

רבי יהודה הנשיא עורך המשנה, היה עשיר מפלג ונהג לחלק צדקה רבה לעניים. פעם אחת באה לפניו אשה עניה ובקשה צדקה. שאל אותה: "מי את?" ענתה: "אני בתו של אלישע בן אבוייה". הבת פחדה שרבי לא יתן לה צדקה, כי היא בתו של אלישע הרשע, אז היא הוסיפה ואמרה: "בבקשה, זכר-נא את התורה שהוא למד ולא את המעשים הרעים שעשה אחר כך".

מיד ירדה אש ולחכה (נגעה) בקצה הספסל שרבי ישב עליו, כדי לרמז לו עד כמה חשובה התורה שלמד אלישע בן אבוייה. בכה רבי יהודה הנשיא ואמר: אם בשמים בה מחשיבים למוד תורה של אדם שאחר כך נהיה רשע, על אחת כמה וכמה שחשוב למוד התורה של כל יהודי ויהודי.

Daf 16: THE NASI AND THE HEAD OF THE COURT

The *Torah she'be'al peh* (oral law) was handed down to Moshe Rabbeinu at Sinai, together with the *Torah she'b'chtav* (written law). Each generation learned the *halachot* transmitted to Moshe on Sinai and passed them down from generation to generation. To the extent that *machlokot* (disputes) arose in the *beit hamidrash* (house of learning), they would turn to the *beit din* (court) to resolve the matter under contention. In the event the *chachamim* of the *beit din* did not know how to resolve a *machloket*, they would turn to the *Sandhedrin* (high court). On this *daf*, we learn that there was a dispute between the Nasi and of the Sanhedrin and the *Av Beit Din* (deputy Nasi, presiding judge) and that over the course of 300 years every *Nasi* of the Sanhedrin disagreed with the position of the *Av Beit Din* regarding this same *halacha*.

Who was chosen to be the Nasi and who was chosen as Av Beit Din? In *Hilchot Sanhedrin*, Rambam points out that the two most exceptional *talmidei chachamim* among the members of the Sanhedrin were appointed to serve as "**Nasi**" and "**Av Beit Din**." The "**Av Beit Din**" was the deputy of the *Nasi*.

דף ט"ז: נשיא הסנהדרין ואב בית הדין

התורה שבעל פה נמסרה למשה רבנו בסיוע יחד עם התורה שבכתב. כל הדורות למדו את ההלכות שנמסרו למשה בסיוע והעבירו אותן מדור לדור. במידה והיו מחלוקות בבית המדרש, פנו אל בית הדין שהיה מכריע במחלוקת, ואם חכמי בית הדין לא ידעו להכריע, היו פונים אל הסנהדרין. בדף זה לומדים, שפעם אחת התגלעה מחלוקת בין נשיא הסנהדרין לאב בית הדין, ובמשך שלש מאות שנה, כל מי שהיה נשיא סנהדרין חלק בהלכה זו עם אב בית הדין.

מיהו נשיא ומיהו אב בית דין? הרמב"ם בהלכות סנהדרין מסביר, כי את שני תלמידי החכמים הגדולים ביותר מחברי הסנהדרין היו ממנים ל"**נשיא**" ול"**אב בית דין**". אב בית הדין היה סגנו של נשיא בית הדין.

Daf 17: DAYS AND WEEKS IN THE COUNTING OF THE OMER

While counting the *Omer*, we take account of both days and weeks. For example, we affirm: "One and twenty days, which constitute three weeks in the counting of the *Omer*." **Abaye inquired — From what source do the *chachamim* learn that this is the way to fulfill the *mitzvah* of *Sefirat HaOmer*?** He answered the question using an interpretation of Torah verses. In the Torah, there are two places in which the *mitzvah* of *Sefirat Omer* appears.

The first source, *Vayikra* (23:15–16) states: "And you will count for yourselves, from the day morrow on which you bring the omer (sheaf of elevation) offering — the day after the Sabbath — you will count off seven weeks; they must be complete: ... you shall count until the day after the seventh week — [namely] the 50 days; then you shall bring an offering of new grain to God." From *Vayikra*, we learn the obligation to count the **days** [of the Omer]. In contrast, *Sefer Devarim* (16:9) says: "You shall count off seven weeks; start to count the seven weeks when the sickle is first put to the standing grain." From this verse, we learn the *mitzvah* of counting weeks.

What is the meaning of the words: "Today, is such and such [days and weeks] ... of the Omer?" Every year, on the second day of the *Pesach* holiday, the *Omer* Offering was sacrificed. Likewise, *Sefirat HaOmer* (counting of the *Omer*) starts from the second day of *Pesach*, and therefore, we say: "Today is day one of the *Omer*" — i.e., day one from the sacrifice of the *Omer* Offering. [Then], day two, day three, and so on.

דף י"ז: ימים ושבועות בספירת העמר

בספירת העמר אנו סופרים גם את הימים וגם את השבועות. למשל: "היום אחד ועשרים יום שהם שלשה שבועות לעמר." שאל אבאי – מהיכן ידעו חכמים שפך יש לקיים את מצות ספירת העמר? וענה על כך – מדרך שה מפיסוקי התורה.

בתורה יש שני מקומות בהם כתוב על מצות ספירת העמר. באחד כתוב "וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאכם את עמר התנופה... עד ממחרת השבת השביעת תספרו חמשים יום", [ויקרא], מכאן שצריך למנות את הימים. לעומת זאת בספר דברים נאמר: "שבועה שבועת תספר לה. מהחל חרמש בקמה, תחל לספר שבועה שבועות" מכאן שמצוה לספר שבועות.

מה פרוש המלים "היום כך וכך... לעמר"? בכל שנה, ביום השני של חג הפסח הקריבו את קרבן העמר. את ספירת העמר מתחילים מן היום השני של פסח ולכן אומרים, "היום יום אחד לעמר" – יום אחד מהקרבנות קרבן העמר. יום שני. יום שלישי. וכך הלאה.

D'VAR TORAH: PARASHAT VAYAKHEL

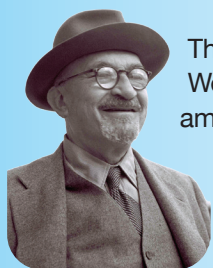
All the work of constructing the *Mishkan* (tabernacle) and its utensils was done by "anshei lev" (people of heart): "And every **wise-hearted** woman spun with her hands" (*Shemot* 35:25); "Every **generous-hearted** person will bring it" (*Shemot* 35:5); "And every **wise-hearted** person among you shall come and make everything" (*Shemot* 35:10). **Construction is seemingly a wholly physical act. So, what is the need for inner qualities of the "heart?"** Throughout the Temple era, the prophets reiterated that the *Beit HaMikdash* is not merely a material structure, made solely of external actions. God did not seek the array of sacrifices. Rather, God wants *B'nei Yisrael* to awaken their hearts to Him in repentance and love while offering those sacrifices. Therefore, likewise, with the building of the *Mishkan*, the people who showed up and labored were only those who, beyond being artisans and masters of their craft, also had their hearts invested in the project. This was important to teach us that the *Beit HaMikdash* is the heart of the Jewish people, and it seeks the heart of each Jew.

דבר תורה: פרשת ויקהל

כל העסוק במלאכת בניית המשכן וכליו, נעשה על ידי "אנשי לב": "וכל אשה חכמת לב בידיה טוו", "כל נדיב לב הביאו", "וכל חכם לב בכם יבואו ויעשו". לכאורה, הבניה היא מצוה פיזית – ומה ההקשר והצורך של תכונות פנימיות, של ה"לב"? לא רק כל שנות קיומם של בתי המקדש, חזרו הנביאים והדגישו שהמקדש איננו מבנה גשמי של פעולות חיצוניות בלבד. הקב"ה לא מחפש את העולות והזבחים כי אם את לבם של בני ישראל המתעורר אליו בתשובה ואהבה תוך כדי הבאת הקרבנות. לכן גם בבנייתו של המשכן הגיעו וטרוהו רק אותם אנשים שאמנם היו אומנים וממחים במלאכתם, אך גם לבם היה שם תוך כדי הבניה. ללמדנו שהמקדש הוא לב לבו של העם היהודי והוא מחפש את לבו של כל יהודי ויהודי.

PRESIDENTS OF ISRAEL

CHAIM WEIZMANN, 1st PRESIDENT OF THE STATE OF ISRAEL

The first President of Israel, Professor Chaim Weizmann, a scientist and statesman, was among the leaders who were instrumental in establishing the State of Israel.

Weizmann combined science and deep involvement in Zionist activities throughout his life. As a leader of the World Zionist Movement for many years, he was highly influential in formulating Zionist strategy. He succeeded in broadening support for the Zionist movement.

Chaim Weizmann was born in 1874 in Motol (near Pinsk) Russia. Weizmann attended a traditional Jewish Cheder until the age of 11, at which time he entered a public high school in Pinsk. After graduating high school, he studied chemistry at the Polytechnic Institutes of Darmstadt and Berlin and at the University of Freiburg, where he received his doctorate in 1899.

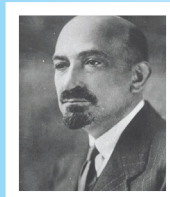

During World War I, Weizmann played a crucial role in Zionist politics, deciding that the future of the Zionist movement lay solely with Great Britain, whom he was sure would be victorious in the war.

Thanks to his position as director of the Admiralties Munitions Lab, Weizmann's contacts were varied and numerous. One of the key people Weizmann encountered was Sir Mark Sykes, Assistant Secretary of the War Cabinet. As a result, Weizmann became the negotiator for the Balfour Declaration, in which Great Britain pledged itself to create a Jewish homeland in Palestine.

Weizmann was elected President of the World Zionist Organization (W.Z.O.) in 1920, holding that position until 1931, and then again from 1935 to 1946. On May 17, 1948, Weizmann was elected the first President of the State of Israel; his inauguration took place on February 16, 1949. The position of President was largely ceremonial.

At an early age, Weizmann became involved in the activities of "Chovevei Tzion." He was chosen as a delegate to the First Zionist Congress in 1897 but could not attend due to a lack of funds. He did, however, attend the Second Congress.

There, he met Theodore Herzl and immediately joined those actively opposed to Herzl's "Uganda Plan." Weizmann, and others, felt that a Jewish State could not be established through any shortcuts or deals with foreign monarchies but rather through a long process of settling the land while working on the global stage of public opinion.

He believed it was essential for the Jewish State to become a leader in science. In 1949, the public research university in Rehovot, Israel, which had been known as the Daniel Sieff Research Institute of Science since its founding in 1934, was renamed in honor of President Chaim Weizmann.

The Weizmann Institute is a premier research center offering masters and doctoral degrees. Currently, some 2,500 students study at Weizmann. The school's main areas of specialty are mathematics, computer science, physics, chemistry, biochemistry, and biology.

